

[Grethe Philip.]

mæssig i drift, og Nye Scene har bygningsmæssigt væsentlige mangler. Det er i virkeligheden et kunststykke af rang, at der aften efter aften kan ydes kunst under de elendige ydre arbejdsforhold. Formodentlig er der nogle her og dér, som tror, at kunstnerne lever i flotte omgivelser til daglig bag scenen. Sandheden er, at lokaliteterne er overordentlig ringe, og de arbejdsforhold, man byder scenefunktionærerne, er ligeledes trods forbedringer i de senere år stadig meget pauvre. Det er hårde arbejdsvilkår, men det er også en bygningsmæssig ramme, der umuliggør en effektiv arbejdstilrettelæggelse. Jeg vil gå så vidt som til at sige, at uden en betydelig ombygning af teatret er det umuligt at få en virkelig rationel arbejdsgang på teatret. De ydre forhold bør forbedres snarest, men samtidig trænger også behovet for andre ændringer sig på.

Revisionsdepartementet og statsrevisorerne har til stadighed haft et godt øje til Det kgl. Teater. Undertiden er det gået sådan, at kritikken er blevet trukket tilbage, fordi den viste sig at hvile på et forkert grundlag, men andre gange har den ført til ændringer, og der er sket adskillige omlægninger i tidens løb, herunder også ansættelse af nyt administrativt personale, som konsekvens af revisorernes kritiske anmærkninger.

Vi har gennem årene – og jeg kan af naturlige grunde særlig tale om den tid, hvor jeg selv sad som formand for Det kgl. Teaters tilsynsråd – haft en teaterledelse, der til det yderste følte sig ansvarlig for, at de samlede bevillingsrammer, der var blevet givet, også blev overholdt. Men i en situation med over 1.000 medarbejdere, ja, så vil det ikke kunne undgås, at der er kritisable detaljer. De må naturligvis rettes. Langt vigtigere er det dog at undersøge, om der ved større ændringer eller omlægninger kan foretages en rationalisering af hele driften.

I det tidligere omtalte udvalg kom vi til det resultat, at der burde sættes en rationaliseringsundersøgelse i gang, som skulle gå hele teatret igennem fra kælder til loft, gennemgå arbejdsgangen og studere alle overenskomster og regulativer, kort sagt også tage alt med, hvad der havde med ansættelsesforholdene at gøre. Det er glædeligt, at ministeren har fulgt dette forslag og sat en undersøgelse i gang. Jeg skal ikke foregribe de resultater, rationaliseringskasperterne vil komme til, men det skulle nu

gå meget mærkeligt til, om de ikke til sin tid vil sige, at regulativerne ligger som et snærende korset om hele den kunstneriske virksomhed. Det går simpelt hen ikke i længden at forene kunstnerisk udfoldelse med et regulativ, der er så stærkt udspecificeret som det, vi har, når det kræves overholdt ud i de mindste millimeter.

Teatret har traditionsmæssigt været en enklave, der hvilede i sig selv, koncentreret om arbejdet på scenerne på Kgs. Nytorv, kun afbrudt af turneer ude i landet. Jeg tror, dette er noget, der bør høre fortiden til. Ansættelsesområdet bør udvides gennem et langt tættere samarbejde med landsdelsscenerne, Det danske Teater, Den jyske Opera, symfoniorkestrene og ikke mindst Danmarks radio. En udvidelse af ansættelsesområdet vil betyde, at langt flere ude i landet kan nyde godt af teatrets fornemme kunstnere. Vi ved, at interessen for at se disse fremragende kunstnere er stor overalt, og det skulle være muligt i højere grad end nu at efterkomme disse mange ønsker.

Der er i de senere år arbejdet stærkt på at få en bedre styring af produktionsgangen for de enkelte forestillinger og nyopførelser. Et teater kan jo i en vis forstand betragtes som en produktionsvirksomhed, men det er nu ikke rimeligt umiddelbart at sammenligne med industriel fabrikation af massevarer. En styring af teatrets produktion er i mange henseender langt, langt vanskeligere, fordi man er afhængig af en række nøglepersoners kunstneriske ydelser, der skal underordnes en fastlagt plan. Planlægning og styring stiller derfor meget store krav til alle på teatret. Men jeg mener, det er et område, der bør sættes mere på.

Skal jeg til slut prøve at sammenfatte mit partis holdning til en løsning af Det kgl. Teaters problemer, må det gå på, at vi på forhånd er positive over for tanken om nu at sætte en større ombygning af teatret i gang, der kan lette arbejdsgangen og føre til en rationalisering med deraf afledede besparelser på driften. Men vi mener, at teatret trænger til en større nydannelse, end hvad der vil udspringe af en ombygning. Det vil derfor være en forudsætning for os, at der jævnsides med de bygningsmæssige forbedringer foretages en nøje gennemgang af alle ansættelsesforhold, herunder af overenskomster og regulativer, for også ad denne vej at finde frem til en effektivisering af teatret.

Kun ved en sådan stor, samlet indsats vil vi varigt kunne få ro om teatrets arbejde og om